

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-szólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos peticorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelet
nem fogadunk el.

Csongrád megye és az „Erdélyi közmívelődési egyesület”.

Bármennyire át vagyunk hatva azon ünnepélytől, melyet tegnapelőtt Szentés város és a helybeli kaszinó Horváth Mihály történetiró és Tóth József színművész emlékének megörökítésére egyesült erővel rendezett, meg kell vallanunk, hogy ép oly emlékezetesnek tartjuk azon dicséretreméltó magatartás megörökítését, melyet Csongrád megye az erdélyrészi közmívelődési egyesület iránt már eddig is tanúsított.

Mult számunkban röviden jeleztük csak, hogy Csongrád megye mint legmagyarabb vármegye eklatans módon akarja megmutatni, mit szándékozik tenni ezen egyesület érdekében, mely hivatva van megvédeni az Erdélyben elszórtan lakó magyarságot az eloláhosodás vagy elnémetesedés ellen. Megyei alispánunk áthatva ezen egyesület kiváló fontosságától és magas szentes hivatásától, felfogta a helyzetet s tudja, hogy az erdélyi magyarság jajkiáltására milyen viszhanggal tartozik a magyar alföld legmagyarabb vármegyéje. Megyénk alispánja tudja, mit mondott s indítványozott az erdélyi szétszórt magyarok érdekében Károlyi István gróf Szatmármegyei közgyűlésén, s ha Szatmár vármegye és a többi vármegyék vegyes ajku közönsége meg tudja érteni az erdélyi közmívelődési egyesület fontos hivatását, annál jobban lelkesülhetnek az alföldi vármegyék s első sorban Csongrád megye. Reméljük s reményünkben aligha eszélünk, hogy az a bizottság, mely megyénk jeleséből áll s mely hivatva van az erdélyrészi közmívelődési egyesület érdekében véleményes javaslatot beterjeszteni, szintén át lesz hatva ezen egyesület fontos hivatásától s javaslatában úgy saját mint az egész megye tiszta magyar lakosságának hazafias érzelmeit fogja érvényre juttatni.

Szentés város véglegesen határozott már ez ügyben, még pedig egy magyar alföldi városhoz méltóan, midőn évi 100 frt segélyt szavazott meg az erdélyi magyar testvérek egyesületének. S bármilyen súlyos idők nehezdedjenek a megyei szék-város adóztető polgáira, meg vagyunk győződve, hogy Erdély veszélyeztetett magyarságának segélykiáltása nemcsak most, hanem minden időben testvéri viszhangra és rokonszenvre fog találni.

Szentés lakossága azonban még tovább ment. Nemcsak mint községi polgárság, hanem mint egyházközség is akar hozzájárulni az erdélyi kulturegylet által kitűzött cél eléréséhez, s a legközelebb megtartott egyházközségi gyűlésen a reformatus polgártársak elhatározták, hogy évi 50 frttal hat éven át 300 mondó háromszáz frttal akarják támogatni az erdélyi magyarság törekvését. E határozatot az egyház Kiss Zsigmond presbyter indítványára hozta, dicséretet érdemel tehát mind az indítványozó presbyter, mind a határozó testület.

Nem eszélünk talán, midőn azon reményünknek adunk kifejezést, hogy a r. katolika egyházközség hasonló rokonszenvet fog tanúsítani az erdélyi kulturegylet iránt. Annál inkább hisszük ezt, mert ezen egyház sokkal kedvezőbb anyagi viszonyoknak örvehető, midőn a szentháromszobrának valamint a tervbe vett új kőkereszt felállításához bőkezűen szavazta meg a szükséges költségeket, sőt az egyházhívek sokkal kevesebb egyházi adót fizetnek mint bármely szentesi egyház hívei. E tekintetben bizunk az egyház község tisztelt két elnökének hazafias érzelmeiben, bizunk abban, hogy lesz valaki az egyházközségi képviselők sorában, a ki szót emeljen az erdélyi magyar testvérek érdekében.

Azonban hogy igazságosak legyünk, nem szabad megfelekednünk többi egyházainkról sem.

Legkevésbé sem kételkedünk, hogy a helybeli izr. egyház követi az aradi hitközség példáját, hogy a többi egyházak is — mindenik anyagi erejéhez képest — fog hozzájárulni s az erdélyi testvérek támogatásának nemes versenyeiben résztvenni.

Ezt parancsolja a testvéri szeretet, melyet minden vallás apostolai nemcsak hirdetni, hanem tettekkel is bebizonyítani tartoznak.

Az oláh proklamációi.

Hogy alföldi magyar polgártársainknak fogalmuk legyen arról, mily testvéri szeretetben részesülnek az erdélyi magyarok román lakostársaik részéről, izlelitől az irridenta kiáltványából közöljük a következő sorokat.

Romániából vörös betűkkel nyomtatott proklamációt küldöznek be az erdélyi részekbe és Magyarország déli részeibe. A proklamáció forradalomra, gyujtogatásra, gyilkolásra izgatja a magyar rabigában görnyedő románokat. A proklamáció, mely az erdélyi közmívelődési egyesület megalakulására akar válasz lenni, Bukarestben kelt aug. 31 én, ugyanazon napon, melyen a közmívelődési egyesület alakuló közgyűlését tartotta Kolozsvárról. Az van aláírva, hogy „a román irridenta szervezkedő bizottsága.” Az „irridenta” azokat jelenti, a kik valamely országnak idegen uralom alatti részét akarják visszazserzeni, tehát Erdélyt és Magyarország déli részét.

Hogy van-e ilyen bizottság Bukarestben, nem tudni, de valószínű, hogy van. Meglehet azonban, hogy a proklamáció csak egyesek műve. De arra is van gyanu, hogy erdélyi termék és nyomtatás. Akárhonnan ered, de veszedelmes játék melyet nyugodtan tűrni nem lehet. A proklamációt megküldték az erdélyi román lapoknak. A szobeni „Tribuna” közölte először. Aztán megküldték horvátokba egyeseknek. Megkapták az erdélyi közmívelődési egyesület elnöksége is. Karantésben pedig kiragaszották a falakra. A belügyminiszterium azonnal utasította Ormós Zsigmond főispánt, hogy az izgató iratok lefoglalása körül a legnagyobb erélylyel járjon el.

A proklamáció hosszu irat, a leggyűlöletesebb hangon írva. Közöljük belőle a következőket:

A magyar állam a 19-ik századnak legutálatosabb politikai szülöttje, a mely hazugságból és árulásból keletkezett. Elmondják ezután a románok szenvedéseit és kínjait és így folytatják:

„Nem úgy bércentuli testvéreink, való helyzetetek felől ne hagyjátok magotokat elámitani. A forradalom következik! Habár most még az ég boltozat tiszta, de közel szörni már a villám csapásait, ezek jövendőlik azt (t. i. a forradalmat). A forradalmat ma a magyarok hirdették Kolozsvárról, mert két nép közt, a melyből az egyik a másiknak kihirdeti halálát, más helyzet nem is lehetséges, mint a forradalmi állapot. Nincsenek fegyvereink? Ez igaz. A nyílt forradalom most még nem lehetséges, mert a Hóra-idők megváltoztak. De lesz fegyveretek és fogtok forradalmat csinálni. Ma azonban kell egy alattomos forradalmi állapotot teremteni a magyarokkal való érintkezéseitekben. Oh testvérek, miért feledtek, hogy azoknak vagyona, a kik ellenetek küzdenek, kezeitekben van, mert az a ti vagyonotok, mely tőletek el lett rabolva, a felett tehát tetszések szerint rendelkezhetek. Nem tudjátok ti azt, mily könnyen lehet egy grófnak, egy bárónak egész vagyonát elhamvasztani, hisz az a vagyonát tőletek rabolta el, hogy azt ellenetek használja vesztetekre? Nem értitek ti, hogy csak jogos védelmi harcot folytattok, hogyha tőnkre teszték ezt, hogyha a magyar közigazgatást és igazságszolgáltatást egy-egy zarnokától felszabadították a vidéket.

Nem olvassátok ti, hogy mint védekeznek egyéb leigázott népek? Nézzetek csak az irlandiakra! Szenteitek közül küszöböljétek ki azokat, a kik nem segítenek rajtatok és tegyétek azok helyébe a golyót és a dynamitot, mind a kettő meg nem fog titeket hazudolni. Majd megtanítanak titeket azután magyarul. Utáljátok a magyar nyelvet jobban, mint eddig, és köpjétek azokra, akik azt beszélik. Mindenekelőtt azonban szűnjétek meg „a császárra” gondolni. Ez is olyan zarnok mint a többi, aki csak erszényeteket és fiatoknak drága vérért követeli, cserében pedig titeket lenézésével jutalmaz. Az, a kinek „jóságáról” kürtöltök, az sohasem hallgatott meg titeket, az nem szégyenlette magát, hogy azoknak gyilkosa legyen, a kik kénytelenek voltak fegyverekkel azt keresni, a mit kérelmekkel el nem értek, és az csak akkor engedett némi könnyebbülést, midőn a forradalom következtében trónjának és birodalmának érdekei is azt kívánták. Ez alnok és falánk lények félelemből, nem pedig „kegyből” hallgatják meg alattvalóik kérelmét stb. stb.

A gazdák kongresszusa.

(Befejező cikk.)

III.

Az a kérdések kérdése, hogy védelmezzük magunkat a velünk versenyzők ellen?

Németország s utána Franciaország megtették már az első kísérletet, de téves alaplól indultak ki, amint azt az eredmény mutatja. Ők vámtot vetnek ugyan az oda beszállított buzára, de az orosz, amerikai és india buzának az épen nem árt, mert ezen országokban sokkal kisebb költséggel jár a termelés mint például nálunk s így az olcsóbb orosz, amerikai és indiai buza a vám mellett is olcsóbb mint a miénk vagy a Romániából szállított áru.

Sokan azt mondják, hogy gátoljuk meg a német és francia árucikk behozatalát Ausztriába és Magyarországra. S mi lesz akkor? Vámháboru, mely — meglehet — több kárt okozhat Magyarországnak mint a vám.

Gróf Károlyi Sándor nem helyesli a vámháborut, hanem azt tartja, hogy Közép-Európa országai lépjenek szövetségre egymással s közös erővel védelmezzék mezőgazdasági érdekeiket Oroszország és a tengerentuli államok versenye ellen. Más szóval: Közép-Európa államai gazdasági vámszövetséget alkossanak.

A gabonavételre utalt államok magasabb vámtételeket szabhatnak a tengerentuli és az orosz termékekre s ezek a vámtételek mindaddig tartanak, míg földmívelésünk állapota akár okszerűbb művelés, akár olcsóbb természet mellett javulásnak indulna. Addig is, míg egyrészt a fogyasztó, másrészt a termelő államok közt oly nagyobb-mérvű egyezmény jönne létre, nem ártana, ha egyelőre két-három állam közt jönne létre oly egyezmény, anélkül hogy ez vámháborura adna okot. Igaz ugyan, hogy jelenleg egyik-másik állammal egy közös egyezmény kötése politikai akadályokba ütköznek, de ezek megszüntével azt okvetlenül kell létesíteni; mert ha a földmívelés jelen helyzete a sorsra bizatik, végtelen sok bukás lesz a tétlenségnek kikerülhetetlen következménye.

Ez volt fővonasokban gróf Károlyi Sándor megnyitó beszédjének eszmemenete. Lássuk most a kongresszus eredményét.

A kongresszuson igen sok külföldi kapacitás vett részt, kik mindannyian h. zarájultak az elnök véleményéhez. Mindazonáltal kiemelendők tartjuk megemlíteni a poroszországi Knauer-t, a gyakorlat emberét, a gazdálkodó földbirtokost. Különösen az, amit a parasztegyletekről mondott, nálunk is figyelmet érdemel. Ő, mint a porosz parasztegyletek elnöke, tehát az egyleti élet terén bő tapasztalattal bíró férfi, határozottan hangsúlyozta, hogy a parasztegyletek akkor válnak be, akkor képezik hathatós eszközeit a földműves nép anyagi és szellemi haladásának, ha lehetőleg kis körben létesítetnek, ha helyi természetűek. Nem kellemes ugyan a parasztek tudatlanságával és meggyökeredzett elavult, téves nézeteivel szembeszállani, de ha a földművesek nagy tömegét okszerűbb gazdálkodásra akarjuk szoktatni s annak szükségességéről őket meggyőzni, kell, hogy valaki vállalkozzék el kellemetlen és nehéz feladatra.

Végre a kongresszus elfogadta Gaal Jenő előadó által szerkeztett határozati javaslatot, mely mindazt magában foglalja, a mit gróf Károlyi Sándor beszédjéből tudunk s a további teendők a vidéki gazdasági egyletekkel szövetségben álló országos gazdasági egyletre bizattak. Ép ugy fogadtatott el gróf Apponyi Albert indítványa, mely szerint a sujtott mezőgazdaság emelése céljából lépjen föl mint kezdeményező a magyar kormány, mely hivatva lesz felhívni a többi államok kormányait annak

megállapítására, minő kölesönös engedmények mellett lehetne több vagy kevesebb európai állam közt szűkebb vagy tágabb vámegegyesületet létesíteni és ugyanekkor induljon meg a mozgalom társadalmi uton is ezen eszmének nemzetközi terjesztése és tisztázása céljából.

Bárcsak kellő eredményt hozna e mozgalom mezőgazdaságunkra!

Leleplezési ünnepély.

Nagy és ünnepélyes napja volt Szentes városának f. hó 22-én, a mikor két nagy szülőföldjének, Horváth Mihály történetíró és Tóth József színművész emléktábláinak leleplezését a töle feltehető módon ünnepelte meg, s csak az sajátára méltó, hogy a megígért és várt vendégek fele sem érkezett meg a kellemetlen időjárás miatt.

Az ünnepélyt megelőző napon már 4 óra tájban — dacára az időjárás veszélyességének — sokan sétáltak fel a megyeház elé, várva a Főlegyháza felől érkezendő vendégeket, kik azonban igen csekély számmal jelentek meg. Első sorban megemlíthjük, hogy Horváth Mihály családja részéről itt volt öccse Horváth Alajos a m. kir. vasutak igazgatója és hűza Horváth Anatólia öz. Krikkay Ágostonné, s előbbinek fia Horváth Kálmán és Ernő, utóbbinak fia Krikkay Gusztáv ügyvéd, Ivánkovics Károly, Kristóffy Ferenc, Gábor József, öz. Mihályi Ágostonné szül. Horváth, fiával Ágostonnal s leányával Rózsikával; Tóth József családja részéről látuk az elhunyt özvegyét s fiait; a meghívott vendégek részéről itt voltak H.-M.-Vásárhelyről Kmetykó József főjegyző Garzó Imre mérnök, Dósis Péter kir. asztalnok, a szomszéd községek képviselőit, valamint a mágoosi uradalom részéről Illés Lajos inspektort, Hunyadi Lajos kasznárt, Potyondi Béla ispánt és Varga Károly jegyzőt. Az akadémia részéről jelen volt dr. Szentklárai Jenő egyetemi magántanár s akad. tag, a Kisfaludy társaság részéről P. Szathmári Károly, a nemzeti színház részéről Feleki Miklós igazgató.

Az ünnepély napján d. e. 10 órakor már tele volt díszes közönséggel a megyeház nagyterme s igen nagy fényt kölcsönzött az ünnepélynek a számos magyar dísz ruha. Az emelvényen elhelyezett zöldasztalnál ültek az az ünnepélyt rendező bizottság elnökei: Sarkadi Nagy Mihály polgármester és Kiss Zsigmond kaszinói elnök, azonkívül Balogh János megyei árvászeki elnök mint a Horváth Mihály fölötti emlékbeszéd szerzője és Sima Ferenc tiszaszabályozási igazgató és lapszerkesztő mint a Tóth József fölött tartott emlékbeszéd szerzője. A falhoz volt támasztva Horváth Mihály szép kivitelei nagy arcképe gyönyörű aranykerettel.

Mintegy fél 11 órakor, miután a két elhunyt családtagjai elhelyezkedtek, nyitotta meg Sarkadi Nagy Mihály polgármester az ünnepélyt alkalmi beszéddel, melyben tudomására hozta a hallgatóságoknak, mikép jött létre, t. i. a kaszinói testület és a városi közönség egyetértő elhatározása folytán az ünnepély.

A megnyitó beszéd után elénekelt a helybeli dalárda a himnusz s valóban oly áhítat uralkodott a közönségen a magas színes himnuszok korrek előadása folytán, mintha templomban lett volna az ünnepély. Azután felkérte a polgármester Balogh János árvászeki elnököt az emlékbeszéd megtartására. A ki a felolvasót s a történet iránti kiváló előszeretést s hajlamát ismeri, az igazat ad azon hízeltés nélkül mondott állításunknak, hogy szerzőnek a Horváth Mihály emléke fölött tartott emlékbeszéde tartalmilag a legnagyobb gondtal és pontossággal, alakilag igazi írói stílussal van írva. Belső értékét nagyobbitotta a szerző ismert kitűnő előadási módja s bár elég terjedelmes volt, mégsem láttunk egyetlen egy arcon sem unatkozást vagy türelmetlenséget. Sokat tudnánk belőle idézni, de úgy vagyunk vele, hogy

az a mű csak úgy szép, ha nem csonkították meg; nem is teszünk tehát kísérletet a benne elmondott gyönyörű eszmék gyöngye hangu reprodukálására. Reméljük, hogy ezen emlékbeszéd, nem is marad meg egy példányban, hanem ki fog nyomattatni. Az elhunythoz tartozók örömkönyvek közt köszönték meg a szerző fáradozását. Ezen megtapsolt beszéd után a dalárda a zenekar kíséretében énekelte a fohászt s mondhatjuk, hogy a gyönyörű, kifogástalan ének nagy hatással volt a közönségre, a vidéki és fővárosi vendégek pedig bámulatukat fejezték ki a fölött, hogy városunkban oly jól iskolázott hangu dalárda van. A fohász eléneklése után felszólt Kiss Zsigmond kaszinói elnök, s elmondta röviden a kaszinó elhatározását Tóth József szülőházának megjelölésére nézve. Vegre felkérte Sima Ferenc lapszerkesztőt az emlékbeszéd felolvasására.

Bevezetésében szerző kellően méltatta a színészeti pálya rögzességét, háladálan voltát, hogy azután annál hatásosabban emelhesse ki Tóth Józsefnek e pályán szerzett érdemeit. E beszéd is kellő gondtal volt kidolgozva s kívánatos volna, hogy kinyomtatva mind a két beszéd meg örökíttessék az utókor számára. A beszéd megtartása és a himnusz második versszakának eléneklése után kivonult a közönség előbb Horváth Mihály születési házához, hol a dalárda részére egy állvány, a költemény felolvasója részére egy szószeke volt rögtönözve. A ház azon oldala, melyen az emléktábla van, szép koszorúkkal volt feldíszítve, a ház előtt pedig a rokonok részére ülőhelyek voltak fentartva. Egy alkalmi dal eléneklése után a dalárda által, Mihálovics János kir. telekkönyvezető lépett föl a szószeke s elmondta a dr. Várady Antal fővárosi középiskolai tanár következő költeményét:

Horváth Mihály emlékezete.

Sok büszkesége van a magyar népek.
Melyért irigylik népek, nemzetek;
Nagy hősei vannak, kik, mint estillag, égnek
A mult időknek mennyboltja felett.
Gazdag mezőin az áldott térségnek
Tejjel, mézzel folyó föld, — oh de mindezek
Eltörpülök, ha mérlegbe veted
Magyar hazám — dicső történeted.

Történetét a harcdezt magyaroknak,
Melytől Európa népe reszket,
Viselt dorgát millió vitézi karnak,
Mely úgy hangzik, mint hitetlen rege,
Csatáit, melyben elnyomni akarnak
Százán egy ellen — minket! Érded-e,
Mily kincsét bírsz ez arany lapokon,
Magyar nép? — S az mind lelkeiddel rokon!

S ha kincs a mult dicső históriája:
Áldott legyen, a ki megírta azt!
En nemzetem! gondolj álva rájára,
Ki, mint egy Mózes, friss forrást fakaszt
A mult mohos szirtjéből, s ott találja
Jövődnek zálogát! Oh, ne sírads,
De áldd meg híven a magyar Clót,
Mult mesterét, a történetíró!

S áldd meg a várost, melynek kebelében
Eltének oly fényes világ gyúlt;
Melynek szabad, örök — magyar legében
Hazát égő szeretni megtanult,
A hol beszívta már anyatejében
A szent hevet, melyet a drága mult
Szentélyeit fényes lelke bejárta,
Tollat szívének szent lángjába mártva.

Ime, a ház! Magyarok Istenének
Szent jobb kezétől megáldott földöl,
Melynek szültét dicsőíti az ének,
Melynek szültété mindörökkön öl!
El a lepellet!... Áldjátok ifjak, vőnek
A szent nevet, a melyet te földöl;
Áldják hó szívet az fiak s atyák,
Kinek bölcsőjét benned ringaták!

E szent lakáshoz majd bucsura járnak
Az eljövendő század fiai,
Élvezní fényét az örök sugárnak,
Mely itt születték, s melynek lángjai

Egy nemzedéket gyújtón általjárnak,
Készítve hével harca szálatani
A szellem és az érzés fegyverével,
Hogy szép hazám, boldog jövődet érd el!

Horváth Mihály nevét egy nemzet áldja,
S fényt rá mult becsülés derít,
Viszont nevének fényes glóriája
Beragyogja a város tereit.
Ó büszke rád — s te büszke vagy rájára
Szentes! és büszké lesznek véreid
Most, s mind, ki messze századokban még él
A hív magyarság ez ó — tűzhelyénél.

Fel hát, magyar nép, Szentes honfi népe
Büszkén emelt fölél köszöntés e helyt
Annak emléket, ki a mult éjjelére
Fáklya-lelkével hosszú utra kelt,
És megmutatta a multban mánt ége
Honort a sziv! Te meg intassz kebelét,
Mely a jelenben él, hal a honort —
Ez lesz földön s fejen — a legszebb babér.

A költemény hatást keltett elmondása után dr. Szentklárai Jenő egyetemi magántanár s akadémiai tag az akadémia nevében igen szép szavakban köszönetet mondott Szentes város közönségének hazafias tettéért. Egyebek közt mondá, hogy Horváth Mihály némely történeti könyvei valóóságos politikai evangéliumot képeznek a magyar nemzet számára, melylyel Szentes város a legszebb megítélésben részesítette. A méltóságtejes hangon elmondott közzönő beszédből látható s érezhető volt, hogy akadémikus ajkáról jött s egészen méltó volt az elhunyt emlékéhez s nagy hírnevéhez.

Ezután a Kisfaludy társaság nevében köszönetet mondott P. Szathmári Károly igen magvas és ifjú tüzelt elmondott beszédre, kiemelve az elhunytban a sziv emberét, ki a hazafiaságot a legszebben tudta összeegyeztetni magas főpapi állásával s példát adott a főpapágnak ez által. Vegre Vass Pál, Szeged város főjegyzője szüntén hatással mondott köszönetet Szentes városának, hogy Horváth Mihály nevét, kit Szeged is jogosan magának vall s nem kevésbbé tisztelt, így hazafias módon örököltette meg.

Tóth József szülőháza előtt, miután a dalárda egy alkalmi dalt énekelte el, Csáktornyai (Ftló) Lajos, Szentes város jövendő Petőfije, rendkívüli hatással mondta el saját szerzeményű költeményét Tóth József fölött. Erről is ugyanazt mondjuk, amit Balogh János emlékbeszédéről mondunk, hogy azt röviden produkálni nem lehet. A szerző teljesen át volt hatva az ünnepély magasztosságától, e magasztosság vonul el költeménye minden során és szaván, a költői ihleteltség a szerzemény kitűnő szavalásában a legmagasabb fokot érte el. Sajnájuk, hogy jelen számunk számára nem szerezhettük meg e remek művet, de reméljük, hogy a jeles szerzőhöz juttatott kérésünk nem fog megtagadhatni. A viharos tapssal és lelkes éljenzéssel fogadott szavalt után Teleki Miklós a nemzeti színház nevében forró köszönetet mondott a kaszinónak és Szentes városának az elhunyt tiszteletére rendezett ünnepélyért.

Mintegy fél kettőre délután járt az idő, mikor ezen ünnepélyességeknek vége lett s körülbelül 3 órakor vették kezdetét a bankett, mely az alkalmal a kaszinóban rendeztetett. A kaszinó összes helyiségeiben volt terítve a 200-nál több vendég befogadására. S dacára ezen nagyszámú vendégségnek derék kaszinóunk megfelelt a várakozásnak, mert az ételek ízletesek, a kiszolgálás teljesen kielégítő volt, ez pedig a fő egy bankettnél. Hogy ily szépszámu társaságnál számos felköszöntőnek is kellett lenni, magától értetik. Az első felköszöntőt a polgármester dicsően uralkodó királyunkra s felséges családjára mondotta, melyet a jelen voltak állva hallgattak meg; Törs Kálmán, városunk országgyűlési képviselője igen sikerült felköszöntőjében az ünnepelt két férfiú családtagjait éltette, P. Szathmári Károly igen szellemes toasztban Szentes város közönségére emelt poharat, kiemelve azt, hogy Szentes város a mai ünnepélyesség által megmutatta, hogy minden jó, szép és nemesesit lelkedni és áldozni tud s azt kívánta, hogy Szentes vá-

„SZENTES ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA.

Életemnek legborzasztóbb órája.

— Korán elhunyt barátom naplójából. —

Vannak emberek, kiknek élete már ifjkorukban oly nehéz és tartalmas, hogy némely öreg ember tapasztalataival háttérbe szorulni kénytelen. E ritkaságok közé korán elhunyt Jóska barátom is tartozott. Mintha a sors előre látta volna, hogy korai kimulást várkozik rá s azért sietnie kell élni; egyetlen óra sem mult el nála úgy, mint más embereknél; folytonosan törtédtak előre a legkülönösebb jelenségek, a legérdekesebb események, hol élete sajkáját sötét szemmel nézve, hol vígan mellette haladva. — A következő elbeszélés, melyet barátom naplójából szó szerint közlök, hivatva van állításunkat igazolni.

„Régen tápláltam már azon forró kívánságot,“ így kezdődik az erre vonatkozó fejezet, „hogy ásványgyűjtőteményem számára a vörös agyapala különleges fajtát szerezzem be, a mely igen ritkán s akkor is nagyon mélyen a föld alatt található. Azért nem csekély öremlenre szolgált, midőn egy ismerősöm szívessege folytán arról értesültem, hogy az ugynevezett lakbányában az illető kőzetfaj még mindig elegendő mennyiségben található.

Egy szép tavaszi reggelen megtettem a 3 órányi utat s miután kellő mennyiségű ételt és italt bevetttem, abban bízva, hogy a földalatti titkokat ismerem, egy bányamécseszel egyes egyedül akartam bemenni a bányába. De a sors az egyszer ismét másképp határozott. A kapuban egy középkorú bányászszal találkoztam, ki látván kezembe a bányamécses, a szokásos

szerecsere fel!“ szavakkal üdvözölt s utam célja felől tudakozódott. Mindig szerettem ezen jószívű bányász munkásokat. Nemsokára megállapodtunk, s ez a férfiú, ki a bányát, valamint különösen az agyapala fekvését igen jól ismerhette, megígérte, hogy egy kis borralóért elkísér.

Körülbelül fél óra hosszágú különböző irányban haladhattunk a fenyőerdőn keresztül, midőn kísérőm egy vízszintesen a földbe haladó tárna előtt állott meg, s megjegyezte, hogy a keresett helyen vagyunk.

Amint látható volt s kísérőm is állította, ez a bánya már több év óta nem volt használatban. Két bejárása volt, t. i. a tárna, mely azelőtt arra szolgált, hogy a szükséges vizet a gépek mesterséges hajtásához a hegybe vezessék be, azután a tulajdokeni bejárás, mely a hegy legtetijén függélyesen a mélységbe vezetett.

Kísérőm rám bízta az út megválasztását; de mivel egyrészt a leszállás nehézségétől idegenkedtem, másrészt pedig a tárnát biztosabbnak tartottam, azért ez utóbbit választottam.

Meggyújtották a mécses, s elindultunk.

Nagyon sokszor mentem be egyesegyedül minden kíséret nélkül oly aknába, melyek száz évnél tovább nem voltak használatban s fogalmam sem volt a környező veszélyről; annál inkább borzadtam tehát, midőn az utvilág hideg levegője épen most sajátságos lehetetével érintett s egy titokzatos hangot hallani véltem, mely azt kiáltá: „vissza!“ De szögyeltem magamat a bányász előtt, ki bányamécsének csodálatos felhőmályában bátran lépdelt előttem; borzadásomat a hirtelen hideg benyomásának tulajdonítottam és nemsokára visszanyertem régi nyugalmamat.

Az első száz lépésnél nem ért baj; de azután a menet bizonytalan kezdett lenni. Itt-ott a csatornát fedő deszkák korhadtak lévő, attól kellett tartanunk, hogy leszakadnak alattunk s lábtörést szenvedünk; sok helyen egészen hiányzott a deszka s tíz-húsz lépésnyi-

re kellett térdig érő vízben lubickolni. Vegre szerencsétlenségemre csakugyan leszakadt alattam egy deszka, én a bányamécsesem együtt vízbe estem s mécsesem elaludt. Sikerült ugyan a mécses megtalálni, de hiába fáradoztunk a belet ismét meggyújtani. Nem maradt tehát egyéb hátra, mint a bányamunkásnál levő egyetlen mécs gyöngye pislogása mellett vándorlásunkat folytatni.

Sok fáradozás után szerencsésen el értük célunkat s nagy örömet éreztem, midőn a keresett ásvány legszebb példányát birtokomban láttam.

Hogy a jéghideg levegőt némileg ellensúlyozzuk, egy-egy korty erősítőt vettünk magunkhoz s gondolkodtunk, vajjon ugyanazon az uton térjünk-e vissza, vagy pedig egy másikon, melynek létrái még lehető épeknek látszottak. Egy borzasztó robaj, melyet a menydörgéshez lehet csak hasonlítani, megzavart gondolkozásunkban s megkímélt az ut választásától — a tárna, melyen azelőtt csak néhány perceli haladtunk volt — leszakadt. — Nem ismertem oly bányászt, a ki teljesen ment lett volna a babonától; csakugyan hallottam, amint kísérőm csendesen imádkozott. De én sem vettem tréfára a dolgot; önkénytelenül emlékeztem vissza azon aggasztó benyomásra a tárnába való belépésemkor s öntudatlanul tettem össze kezemet, hogy imádkozzam.

Sokáig tartott, míg valamelyikünk szóhoz juthatott. Vegre is én szakítottam félbe a hallgatást. „Az utvilági hatalmak jó indulattal lehetnek irántunk!“ mondtam, tréfára készíttetve kísérőmet. „A ki mer, az nyer!“ Azért szerencse fel, földi, előre a létrához:

„Ne tréfáljon, mikor a szellemek beszélnek!“ viszonozá komolyan és ünnepélyesen a bányász, megigazitotta mécsét s gondolkodva lépdelt előttem.

(Folyt. következik.)

ros lakosságra, melyet a franciák és egyéb idegenek is ismernek, ősi tiszta erényeiben továbbra is megmarad, ha pedig a vasút létesítése után a kultúra nagyobb térre fog hódítani e városban, ne hagyja el a tiszta magyar jellegét. Horváth Alajos családtagjai s rokonai nevében köszönetet mond városunknak s élteti polgárait. Második toasztjában P. Szathmári élesen jegyezte meg, hogy Szentes város a mai ünnepélyen a nemzetiségi kérdést oldotta meg, midőn egy horvátok és egy tótnek szülőházát emléktáblával jelölte meg. További beszédjében igen szellemesen replikázott Szabó Endre élelappzerkesztő elces közbeszólására s Csáktornyai Lajost, kire Szentes város már most is büszke lehet, éltette. Csáktornyai szokott ügyességével a hölgyekre mondott sikertűt fejköszöntőt. Feleki Miklós első felköszöntőjében rektifikálta Sima Ferenc emlékbeszédjének azon passzusát, melyben Tóth Józsefet intrikus színésznek nevezte. Feleki szerint Tóth József jellemző volt, ki úgy a fő mint a mellékszerepeket egyenlő korrektséggel tudta adni. Élteti a kasznót, melynek tagjai egykori barátjának mint jeles színművésznek emléktáblát készítették. De nem mulasztotta el azon szomorú körülményt kiemelni, hogy Szentes város polgársága nem a legjobbnak hírnévként örvend a színiügy pártolása dolgában s egy színi pártoló egyesület alakítását ajánlja, más hazai városok példájára.

Esti hat óráig tartott a jókedv, azután a nőegyleti bálba készülő vendégek eltávoztak s ott fejezték be az ünnepélyes napot. Erősen hiszünk, hogy ezer napra a két ünnepelt férfi családtagjai és rokonai örömmel fognak visszaemlékezni s városunkat kedves emlékekben fogják megtartani. Mi pedig jövőre is becsüljük és tiszteljük városunk azon polgárait, kik bármely téren érdemeket szereznek maguknak, mert ezek az igazi hazafiak s városunk legjobb fiait.

Világfolyása.

Hazánk. Tisza Kálmán miniszterelnök a delegáció ülésére alkalmából Bécsbe ment. A magyar delegáció első ülését csütörtökön d. u. 5 órákor tartotta s egyúttal megalakult. Ő felsége a delegációkat az eddigi elhatározás szerint szombaton délben fogja fogadni, még pedig előbb a magyar, utána pedig az osztrák delegációt. Gr. Szapáry pénzügyminiszter csak a közelebbi napokban, gr. Széchenyi kereskedelmi miniszter pedig csak a kiállítás berekesztése után fognak Bécsbe utazni, hoi november elején a kiegyezési tárgyalások újból felvételnek.

A helyzet a Balkán-félszigeten. A Standart című angol lap igen érdekes közleményt hoz, mely a keleti kérdésben újabban beállott fordulatról szól. E közlemény így hangzik: Az utolsó három nap alatt rögtön változás állott be a keleti kérdésben: Oroszország és Ausztria képtelenek lévén kielégítő megállapodásra jutni a Balkán-államok követeléseivel szemben, és Bismarck herceg el lévén határozva az európai háború kitörését megakadályozni, a három hatalom abban egyezett meg, hogy minden körülmény között ragaszkodni fog a status quo ante (az előbbi állapot) helyreállításához Bulgáriában és Kelet Ruméliában. Ez bizonyos tekintetben Oroszországnak adott engedménynek tekinthető; más tekintetben engedmény tétel Ausztriának az által, hogy egy bizonyos cselekvési szabadság engedtetett Milán királynak, kinek csapatai a legújabb táviratok szerint a török terület felé törekednek. Továbbá megállapodás történt arra nézve, hogy a különböző Balkán-államok igényei a hatalmak által közös konferencián tárgyalassanak, a hol Szerbia és a bolgárok követeléseit lehető figyelembe fognak venni. A helyzet, — így folytatja a Standard című angol lap, — csakugyan igen különös. Ha a ruméliai események Oroszországot egyetértéssel vagy ösztönzésére történtek volna, Ausztria kénytelen lett volna erősen támogatni Szerbia igényeit és ezzel az egész keleti kérdés felszínre került volna. A mint a dolog jelenleg áll, Ausztria némi nyomást fog gyakorolni Szerbiára, Németország pedig Sándor fejedelemre, hogy ez utóbbi ne tegye magát ellentétbe Oroszországgal s ne kényserítse azt arra, hogy megmaradjon azon kívánata mellett, hogy a tróntól Sándor fejedelem megfosztassék. Így azután a perszónális uniónak egy bizonyos neme megállapítható lesz. A mi az angol kormányt illeti, az azon álláspontot foglalja el, hogy amíg a három nagyhatalom egyetért, Angliának nincs oka más tenni, mint őket békés megoldásra vezető eljárásokban támogatni.

HIREK.

Emlékeztető gyűlése volt a helybeli ref. egyháznak f. hó 18-án azaz vasárnap délelőtt, melyben Kiss Zsigmond ügyvéd és presbiter indítványára a ref. egyház 300 fírt szavazott meg az erdélyi köznevelődési egyesület javára olyformán, hogy ez összeget 6 éven át évi 50 fírtalval fogja lefizetni. Ez a határozat önmagában leli díszétet s óhajtható volna, hogy a többi helybeli egyházközösség is e téren a ref. egyház nyomdokába lépne. Ugyanakkor elhatározta az egyház, hogy a Balogh János szegedi volt közegy-

ző elhunytával megüresedett békésbányai egyházmegyei világi tanács bírói állásra két szavazatát Kiss Zsigmond ügyvéd urra fogja adni.

Törs Kálmán, szeretett országgyűlési képviselőnk, a leleplezési ünnepély napján szintén jelen volt városunkban s nem mulasztá el jó barátjait s ismerőseit, az idő rövidségéhez képest becses látogatásával meztisztelni.

A nőegyleti bál — melyet a helybeli jótékony nőegylet a leleplezési ünnepély napján egy a helybeli családok, mint a vidéki vendégek szórakoztatására s mulattatására rendezett, nem volt ugyan népes, de annál válogatottabb közönség vett benne részt. Csak egy baj volt, hogy t. i. a helybeli családok igen csekély számban jelentek meg s így a mulatság nem volt olyan kedélyes, amilyen máskor szokott lenni. A kik jelen voltak, nagyon kényelmesen mulathattak. Máskülönben a mulatság éjjelutáni 2 óráig tartott s eléggé sikerültnek mondható.

Polgári fiúiskolánk gymnásiummá való átalakítására nézve e hét elején érkezett meg a közoktatásügyi miniszter régen várt válasza. Ebben a miniszter belenyugszik abba, hogy a gymnásium a város által megnagyobbítandó mostani iskolaépületben legyen elhelyezve, de csak addig, míg a tanulók nagyobb száma vagy a felszerelés szaporodása egy egészen új épület építését szükségesé tenné. A mostani folyosó a hozzá építendő új szárnyépület folyosójával kapcsolatba hozandó s beüvegeztetendő. A tanárok közül Derzsi Kovács Ferenc mint okleveles tanár, továbbá Dózsa Elek és Zolnay Károly, mint akik a középiskolai törvény megalkotása előtt már a helybeli ref. gymnásiumban három évnél tovább működtek, a miniszter által elfogadtatnak, a többiek tartoznak a jövő szünidő végéig képesítő oklevelet szerezni s felmutatni. A nyugdíjaztatásra vonatkozó közgyűlési határozatot helyesli, de az eddig befizetett nyugdíj pénznek nem adhatnk vissza az állami pénztárból. Mindazáltal azonban, habár a város gymnásiumot tart fön, nem vonhatja ki magát azon kötelezettségtől, mely a népoktatási törvény szerint a városra hárul. Az épület mikénti átalakításáról tartozik a város egy rendszeres műszaki építési tervet bemutatni, hogy az technikailag megvizsgálható legyen. Mindezen feltételek elfogadásáról tartozik a város egy alapító oklevelet kiállítani s azt beküldeni, s csakis akkor adhatja meg a miniszter a kért engedélyt. Ha a város ezen feltételeket a jelen iskolai év végéig nem teljesíti, a miniszter megvonja az iskolától a gymnásiumi tanfolyamot s az iskolát jövő 1886/7 iskolai évtől kezdve tisztán polgári iskolának fogja tekinteni. Erre legközelebb visszatérünk.

A szentháromság szobor anyai ügy-baj után végre valahára készen áll s nagyban díszíti a templom környékét. Arra nézve még nem történt intézkedés, hogy mikor s ki által fog beszenteltetni. Kívánatos lett volna, hogy az alapítók nevei is szerepeljenek a kőbe vésvé, mert ez csak buzditólag hatna a vallási érzelem nagyobb mérvű nyilvánítására.

Gyászír. La u k ó c i Gerzson köztisztviselőben állott polgártársunk f. hó 18-án d. e. hanyt el, nagy részvét mellett temették el mult hétfőn. Elhunytával nagy hiányt fognak érezni a foglaltságban szenvedők, mert ő volt városunkban az egyetlen ügyes foghuzó.

Presbiterválasztás. A ref. új egyházszervezet szerint legközelebb a presbiter és egyházi képviselők egy negyed része ki fog sorsoltatni s azok helyébe újjak fognak választatni, még pedig 12 évre. Ily hosszú időre való választás minden esetre komolyabb megfontolást kíván, mint mikor csak 3 évre történt a választás.

Konrádi lovarársulata szép mutatóványokkal kezdte meg mult szombaton működését s főkép a lóidomítás terén bámulatraméltó produkciókat mutatott be. Az érdeklődés igen élénken nyilvánult s ha csak az időjárás kedvez, alig képzelünk valakit, hogy e társulat egy-két előadását meg ne tekintse.

Kiállítás sorsjegyet még csak ma és holnap lehet kapni lapunk szerkesztőségében, darabját 1 fírtért, 10 drb. vételénél a 11-ik ingyen adatik.

Szökés a katonaságtól. Szabó Mihály szentesi szül. közkatoná f. hó 9-én a B Csabán állomásozó gyalog ezredtől megszökött. A bús vitéz több napig tartó bolyongás után e hó 19-én hazajött Szentesre; édes apja azonban, ki már informálva volt a szökésről, azonnal följelentette őt, s másnap erős fedezet alatt kísértette a helybeli csendőrpáncsnokság Csabára. Mióta szolgálatban van, már háromszor szökött el.

Véres verekedés. Kanász Nagy Imre helybeli lakos f. hó 19-én igen jó kedvvel mulatott Korsós Mihály felsőpárti korcsmájában. Este egy 7 óra tájban érezvén sommás állapotát, elhatározta, hogy Tornyai Rókus teési gazdának a korcsma udvarán levő kocsián hazahajtat. Ugy is történt. Tornyai aztán, a mint a dolgról értesült, ingerült állapotban felült cimborájának, Varga Mihály teési lakosnak kocsijára, és Kanász után hajtatott, a kit sikerült is utólráni saját tanyája közelében. Tornyai most a nála levő vasvillával kétszer egy yágtá fejbe K. t, hogy az egy jajkiáltással összerogyott. A nagy zajra kifutott a tanyából Kanász Nagy Imre neje, és bérese segítségével bevitték a vérben fetengő gazdát.

Érdekes lapunk mai számában olvasható s zerecesejelentés Heckscher Sámuelről Hamburgból. Ez a bankház az itt és a vidéken nyert összegek pontos és titokban tartott kifizetése által oly jó hírt szerzett magának, hogy mai hirdetésére e helyen is mindenkit figyelmeztetünk.

A gyuró-gyógyódszer (massage) újabb időben legkiválóbb orvosaink által igen jó eredménnyel alkalmazatik zsugorok, bénulások és csuzos bántalmak elbáritására és megszüntetésére s e célra a legjobb hatásúknak nyilvánítják a *Brázay-féle sóborszeszt*. Erre vonatkozólag Dr. Lőrincy Ferenc ur, a k. orvosok orsz. egyesületének titkára, tudós és szivgyógyász, a következő le-

velet intézte Brázay Kálmánhoz: Budapest, 1885. márt. 12. T. *Brázay Kálmán* nagykereskedő urnak Budapesten *Csuzos* (reumatikus) bántalmaknál, az ezen betegségek következtében gyakran fejlődni szokott szivbajok elhárítása céljából, valamint számos betegségnél, egyéb gyógyhatány mellett igen célszerű az ugynevezett *bedörzsölés-kendő-gyuró-gyógyódszer* (massage) s ezen műveletnél az ön által készített *kitűnő összeléltelű sóborszeszt* minden esetben igen jó eredménnyel szoktam használni, s így azt mindenkinék ajánlhatom.

Szépirodalmunk egyik ága sem örvend napjainkban oly virágzásnak, mint az elbeszélő irodalom. Ezt főleg a magyar társadalom hatalmas fejlődésének köszönhetjük, mely a figyelemmel szemlélőnek lépten-nyomon a legérdekesebb tárgyakkal kínálkozik Tolnai Lajos és Mikszáth Kálmán voltak azok, kik e társadalmi mozzanatokot az irodalomnak meghódították: amaz széles körben, bámulatos jellemző erővel és sújtó szatírával, ez kedves gyönyörködtető humorral. Nyomukban halad egész újabb elbeszélő költészetünk. Sajnálatunkra azonban eddig még nem volt lapunk, mely mind e törekvéseket egyesítve az elbeszélő irodalomnak és ezzel együtt az új Magyarország képét tárna élénk. Annál kellemesebb meglepetést szereztek nekünk egy szépirodalmi vállalat, mely elérte azt, a mi mindaddig még nem sikerült: regény és beszélő irodalmunk tükrében a multat valamint a jelen társadalmi mozgalmakat teljesea és híven bemutatni. Ez eszmét a „Gondzó”-ben látjuk megvalósítva, mely derek szépirodalmi hetilapnak éppen Tolnai Lajos a főmunkatársa és melyben Mikszáth Kálmán „A képviselőház karzatáról” cím alatt közli annyira kedvelt rajzait. A „Gondzó” II. évfolyamának előtűnk fekvő 4. első száma egyszerre három eredeti regénnyel indul meg: „Az utolsó kurucvilág” történeti regény 3 kötetben kitűnő regényírónktól Abonyi Lajostól, „A vér hatalma”, mely egy korszerű problémát fejteget, Benický Bajza Lenketől és „Csiracsérny Bertalan úr ő méltósága” című társadalmi regényt Vértesi Arnold élénk tollal. Költeményekkel találkozunk legjelesebb iantos költőinktől u. m. Vajda János, Kiss József, Endrői Sándor és Revicky Gyulától. A kisebb beszély és rajz igen gazdagon és mintaszerűen van képviselve Mikszáth Kálmán említett rajzszorozata, P. Szathmáry Károly „A hegyben hagyott ember”, Szana Tamás „Magyar költők szerelme”, Tóth József „A tilos”, Jakab Ödön „Összeromlott élet”, és Tolnai Lajos „Az első eszménykép” sat. dolgozatai által. A lap érdekességét és változatoságát növelik Belot egy rendkívül érdekesítő regénye franciából fordítva, és az ismeret terjesztő cikkeik, mulattató apróságok, talányok sat. A „Gondzó” megjelen minden vasárnap három tömött iven. Kiadója Székely Aladár Budapest. Előfizetési ára negyedévre 1 fírt. 50 kr. Legjobb lelkiismerettel ajánlhatjuk e hazafias szellemű, szépirodalmunk színvonalán álló kitűnő vállalatot mindenkinék, ki lelket emelő és képző olvasmányoknak örvendeni tud. A kiadó mindenkinék ingyen és bérmentve szolgál mutatóvány számmal, ki e végett levelező lapon hozzá fordul.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1885. október 23.

Kissé hűvös és esős őszi időjárásunk rendkívül kedvez az őszi buzaüvetésnek; az elvetett magvak gyorsan és igen kövéren keltek ki. Repce vetéseink, melyek a szárazság miatt majdnem tönkre lettek, szépen megújulva s megerősölvé mennek a télnek.

A buza üzlet a hétfolytán. megint hanyatló iránylatba folyt, árából elvesztette a multheti 30-40 kr. emelkedését, s kereskedőknek ígérnek elsőrendű buzáért 7 fírt. középrendű 6 fírt 70, 6 fírt 80 kr. Más termény árak a multheti árhoz közelebb. — Árpá köböllel 4 fírt 20 kr. — Új kukorica köböllel 3 fírt 40 kr, hibás kukorica 2 fírt 80 kr. — Zab köböllel 3 fírt 60 kr. — Szalonna métermázsája 40 fírt.

5. Roppant elterjedésnek,

a melyet más hasonló szer megközelítőleg sem érhetett el, örvendenek manapság az általánosok ismert Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacsook. S ez csak úgy történhetett meg, hogy kitűnő hatásuknál fogva p. o. emésztési zavarokban stb. majd minden család gyorsan megkedvelte s házi szerül elfogadtatván, minden más szeret, mint Rhabarbara, gyomorocseppek, keserűvíz stb. kiszorított. Minden valódi dobozon (a gyógyszerárakban 70 kr. kapható) cégjegyel: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

624. v. 1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróóság 3705.1885. számu végzésé által Veisz és Schlessinger javára Grünwald József szentesi lakos ellen 285 fírt 60 kr. tőke, ennek 1885. év május hó 21-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 26 fírt 65 kr. perköltésig követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 1516 fírt 10 kr-ra becsült kávéházi és lakószobabeli butorok és 6 hordó borból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3808.1885. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Szentesen, a végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközölsére 1885. évi okt. hó 26-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1885. évi okt. hó 14.

Végh Sándor kir. bir. végrehajtó.

ÜZLETI HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az eddigi, 25 év óta jó hírben fennállott

FÉRFI- és NŐI- ÖLTÖNY ÜZLETEMET

azzal kibővítettem, hogy a férfi ruhák készítésére képzett szabászt, Gombos János urat üzletemben alkalmazom, ki ilyen minőségben több éveken át a fővárosban működött.

A szövetek dus választéka, melyeket az első hazai és külföldi gyárakból beszerezni szoktam, szintúgy korszerűen képzett szabásom az öltözetek izléses és divatos készítése által azon kellemes helyzetbe juttat, hogy a t. közönség legnagyobb igényeinek is képes vagyok megfelelni.

Nemkülönben mint eddig is, nagy választéku keszletet tartok

férfi kész ruhákon kívül

még legújabb divatu, minden évadra kész NŐI-FELÖLTÖKET, saját készítésű szőrmebélelt prémezett és prémezetlen bundákat, mindkét nembeli gyermekfelöltöket, karmantyukat stb., szóval minden, szakmámba vágó árukból nagy raktárt tartok.

Igyekezni fogok pontos és szolid, nálam megszokott kiszolgáltatás által az eddigi jó hírnevemhez kötött bizalmat fokozódva tovább is fentartani és kiérdemelni.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel
Suzjessz Dávid.

Üzlethelyiség: az eddigi (volt Marosi ház) jelenleg Dr. Pollák és Schlosinger urak házában.

Egy jó családból való fiu vas- és fűszerkereskedés tanulmányozására

azonnal felvétetik

Paksy István
vas- és fűszerkereskedésben.

Pályázati hirdetmény.

Szentes város képviselő testületének f. évi 78 kgy. sz. a. hozott határozata folytán Szentes város közigazgatásánál lemondás által üresedésbe jött irnoki állásra ezenel pályázat nyitattik.

Miről pályázni kívánók oly felhívással értesítettek, miszerint szabályszerűen felszerelt kérvényeiket f. évi november hó 1-ő napjáig Szentes város polgármesteri hivatalához, amnyival is inkább nyújtsák be, mivel a később érkezett folyamodványok figyelembe vételü nem fognak.

Szentes, 1885. évi október 16-án.

Sarkady Nagy Mihály
polgármester.

A LEGJOBB CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány
Cawley & Henry-től, PÁRISBAN.
Utánzásból óvkozzunk!

Ezt a papírost legjobban ajánlják:
Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann
vegytantatók a bécsi egyetemen, még pedig
kitűnő minősége, kiváló tisztasága miatt és
mivel az egészségre nézve ártalmas anyagot
nem tartalmaz.

500 ARHELES
FABRIQUE DE LA CIGARETTE
17, rue de Valenciennes, PARIS

Miles Lajos
uradalmi
inspektor-
nak
Mágnason
igen szép
téli
almája
van véka-
számra
1 forint 50
kr.-jával
eladó.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnevűek örvendő s több oldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját házam alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

esészes szaggatás, fagyás, fog- és fejfájalmak, szemgyenge-
ség, bennútsok, zsugorok stb. ellen; de különösen a
bedörzsölés-kenő-gyűrő-gyógymódnál, (massage)

igen jó hatásnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkörpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán,
Budapest, IV. kerület, Múzeum-körút 23. sz.

Védjegy 319. és 320. szám.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven,
bizományosaim névsorával ellátva — minden
üveghez ingyen mellékeltek.

KAPHATÓ:
Szentesen: Molec K., Dobray S., ifj. Soós A., Abaffy L., Szépe K., Robitsek G., Saághy J., Szénássy F., Gunszt L., Podhrádszky F., Várady L., Zuckermann K., Szabó M.
Szegváron: Tóth József.
Csongrádon: Thomka Gy., Csejthey L., Bojnitzer J., Rablecky P., Bagossy J., Schweiger J., Cinner Sámuel özvegye.
Órsházán: Vandlík J., Rosenthal M., Vároly L., Bruckner L., Pozsevitk K., Grabner P., Supkógel B.
Félegyháza: Molnár A., Feuer L., Feuer A., Kun M., Dr. Hofer A., Tóth K., Nagy Gy. Feuer M.

AZ EGÉSZSÉG ÉS ÉLET

fenntartására kiválóan jótékony hatású táp- és gyógykávé, a

kellemes jó íze és zamata, valamint tiszta szép színe s rendkívüli olcsóságánál fogva felülmul minden idegen szemes kávé fajokat.

Rendes eledelül használva felnőttek, mint gyermekeknél a gyomorból és belekből nyákot s minden az emésztést akadályozó részeket eltávolít; a gyomrot és vért tisztítja, jó étvágyat elősegíti, táplál és erősíti, soványoknál a hizást előmozdítja.

Mint gyógykávé használva, biztos segílyt nyújt gyomor- és bélhurut, gyomortól eredő főfájás és székrekedés ellen, továbbá enyhülést eredményez ideg- és szívbajokban.

Kapható 1/4, 1/2 és 1 kilós dobozokban a feltaláló:

SZALÁDY ANTAL-nál Budapest, Andrassy-ut 86. Sz.

Szentesen: Dobray Sándor, Paksy István, Robitsek Gábor, Sági József, Soós Albert, Szépe Károly, K.-Szt. Márton; Némegy testvérek, Vágó és társa.

Ócsodón: Buzeoskó János — és minden érdemesebb fűszerkereskedésben helyben és vidéken.

Egy kiló ára 1 forint 20 krajcár.

Program és étrendi utasítás minden dobozhoz.

Nyilvános köszönet.

Kedves nóm tizenegy év óta gyomor- és fejfájásban szenvedvén, folyton betegeskedett, négy orvos is gyógyította; alig győztem a sok patikaszer fizetését, sőt több fűrdőt is használt huzamosabb időkig; azonban makacs baja folyvást gyötörte mégis úgy, hogy már le kelle mondanom az édes reményről, miszerint valaha egészségét visszanyerje. Baráti körben ajánlva lett Szalády Antal úr „HUNGÁRIA KÁVÉ”-ja, ezt használva, egyre gyarapodott egészsége s nagy örömeimre pár hónap használat múltán a legjobb egészségnek örvend. Ez örvendetes eseményt Isten és emberek előtt becsületeszavammal igazolom. A kik tudták kedves nóm e nagy és hosszas szenvedését, mindenki csodálkozik felelőtlenségén, mit is egyedül Isten után Szalády Antal úr „HUNGÁRIA KÁVÉ”-jának köszönök, nem is mondunk le annak használatáról egész életünkön át. Fogadjon Szalády Antal tisztelt honatárs úr az én és nóm örök háláját, nagybecsű hazai találmányáért. Isten éltesse a szenvedő emberiség hasznára sokáig!

Nagy-Kanizsa, jún. 29. 1885. — Örökös tisztelője

Perkó Péter.

Előttünk: Kemény József, ifj. Tersánszky József, Bátorfi Lajos, mint tanúk.

Főnyeremény esetleg 500,000 márka. Szerencse-jelentés! A nyereményeket biztosítja az állam.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított NAGY PÉNZSORSOLÁSBAN való részvételre, mi által

9 millió 880,450 márkát minden bizonynyal nyerni kell.

Ezen előnyös pénzsorsolás, mely természetén csak 100,000 sorsjegyből áll, következő nyereményekkel bír:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márka.

Jutalomdíj 300,000 márka.	26 nyeremény 10,000 márka.
1 nyeremény 200,000 "	56 nyeremény 5,000 "
2 nyeremény 100,000 "	106 nyeremény 3,000 "
1 nyeremény 90,000 "	253 nyeremény 2,000 "
1 nyeremény 80,000 "	512 nyeremény 1,000 "
2 nyeremény 70,000 "	818 nyeremény 500 "
1 nyeremény 60,000 "	150 nyer. 300, 200, 150 "
2 nyeremény 50,000 "	31,720 nyeremény 145 "
1 nyeremény 30,000 "	7,990 nyer. 124, 100, 94 "
5 nyeremény 20,000 "	8,850 nyer. 67, 40, 20 "
3 nyeremény 15,000 "	Összesen: 549,540 nyerem.

s ezek néhány hónap alatt 7 részletben bizonyosan jönnek hűzés alá.

Az I. osztály főnyereménye 50,000 márka a II-ik osztályban 60,000 márkára, a III-ikban 70,000-re, a IV-ikben 80,000-re, az V-ikben 90,000-re, a VI-ikban 100,000-re, a VII-ikben 200,000-re és a jutalomdíjjal 500,000 márkára emelkedik.

Az első nyereményhúzásánál, mely hivatalosan van megállapítva,

egy egész eredeti sorsjegy csak 3 f. 60 k. o. é. vagy 6 már. egy eredeti sorsjegy fele csak 1 f. 80 k. o. é. vagy 3 már. egy eredeti sorsjegy negyedrésze 90 k. o. é. vagy 1 1/2 már.

s ezen az állam által biztosított sorsjegyeket (nem megtiltott igérvények) az eredeti sorsolási terv hozzácsatolásával, az érték bérmentes beküldése vagy postacélfog mellett a legtávolabbi vidékre is küldöm.

Minden részvényes a megtörtént sorsolás után azonnal s minden felszólítás nélkül fogja megkapni a hivatalos sorsolási jegyzéket.

Az államcimerrel ellátott tervet, melyből a betétek s a nyeremények felosztása hét osztályra látható, előre díj nélkül küldöm.

A nyeremények kifizetését és elküldését egyenesen a hivatott teljesítő pontosan szigorú titoktartás mellett.

Minden megrendelés egyszerűen postabefizetési-lapon vagy ajánlott levélben eszközölhető.

Azért a megrendelésekkel a közeledő húzásra azonnal, azonban legkésőbb

f. évi október hó 30-áig

bizalmasan tessék fordulni
Heckscher Samu senr.
bank- és váltóüzletéhez Hamburgban.

— **Legelőt változtattak.** F. hó 13-án reggel Tanik József a helybeli rendőrségnél arról tett jelentést, hágy az elmúlt éjjel 5 drb. lovát ismeretlen tettesek ellopták. A csendőrmester a jelentés vétele után azonnal a legerélyesebb nyomozást rendelte el, s egyidejűleg a szomszéd városok rend- és csendőrségeinek is meg-sürgönyözte az esetet. A nyomozás nem is maradt eredmény nélkül, mert még az nap a szomszédos tanyaföldeken megtalálták nem ugyan a lóköteket, de a lovakat, melyek, úgy látszik, egy kis legelő változtatás végett hagyták oda saját portájukat, s okoztak nagy szomorúságot gazdájuknak.

— **Lövöldöző feleség.** Obradovics V. verseci szerb kereskedőt, a város egyik legtekintélyesebb polgárát, a felesége, kinek arcképe mint elismert szépsége a kiáltáson a magyar szépek albumában látható, ez év elején elhagyta s Tokin Brankó, hírhedt szocialista s pánszláv agitátorral közös háztartásba lépett. Az elvált férj és nő és Tokin Brankó közt örökös viszálykodás volt; veszélyes fenyegetések után több ízben tettlegességre is került a sor s ismerve az egyéneket, a városban mindeki sejtette, hogy itt előbb-utóbb valami katasztrófának kell bekövetkezni. A sejtelen csakhamar megvalósult. Tokin öcsé-e egy délben Obradovics boltja előtt elmenvén, a boltban levő Obradovicsot állítólag sértegette, miért is a gyermekét meg akarta fenyeíteni, de ez elszaladt. Későbbben Obradovics egyik rokonát akarván meglátogatni az utcára kiment, mire az ott leselkedő Tokin és öcséje reá rohantak s őt ujni kezdték. Obradovics menekülni akart, de a zajra elősiető, vagy talán szótén lesben álló neje utána rohant s futás közben pisztolyával többször reálőtt. Obradovics eközben egyik rokona házának udvarába szaladt s azt hitte, hogy már mentve van, mikor felbőszült neje utólérte s reá lőtt. Obradovics rögtön összerogyott, bár a golyó csak jobb kezét találta. Végre sikerült a szomszédoknak a vérben fet-rengő férjet a dühöngő amazon kezeiből kiszabadítani. Obradovicsot azután orvosi ápolás alá vették, a csontok közé jutott golyót azonban még eddig nem sikerült kivenni, bár az orvosok állítása szerint a seb nem veszélyes. Tokin Brankót és a szép asszonyt azonnal bekísérték s nagy érdeklődéssel várják, vajjon sikerül-e védőjüknök Miloszárlyevics ügyvédnek s ismert agitátornak leghűbb csatlósát s fitkos terveinek megbízottját Tokint és kedvesét a büntető igazság keze közül kicsikarni, mint azt másokkal már oly sokszor megelékedte.

— **Kibékülés a sírnál.** Megható történet képezi most a közbeszéd tárgyát Prágában. E. H. prágai gyár és háztulajdonos ezeltől körülbelül hat évvel ezelől vett egy ünnepeles szépséget, P. kávéháztulajdonosnak és egyuttal házi urnak fiatal leányát, kivel egy házast és 100,000 ft képezet kapott. A fiatal házast a legnagyobb egyet-értésben éltek egymással s viszonyukat bensőbbé tette három szép gyermek. Néhány év előtt azonban egyszerre viszály támadt köztük s a rokonok hiába igyekeztek

őket kibékíteni. Az elválás megtörtént, s a nő gondjaira a két leányka, a férfiera pedig ennek kedvence, a leg-
idősb gyermek, az 5 éves füeska bízott. A napokban a kis fiu gyufával játszadozott, aminek az lett a vége, hogy ruhája meggyuladt s a fiu az égési sebekben meghalt. Temetésén megrázó jelenet tanui voltak a jelenlők. A fiatal anya csak későn értesülve fia haláláról, épen akkor ért oda, mikor a kis koporsót a sirba bocsátották. Kétségbeesett sikoltással rohant a sir felé s ájtultan rogyott össze annak szélén. A férjre ez oly hatással volt, hogy oda térdelt hozzá s csókok és könyök között igyekezett őt eszméltre téríteni. Csakhamar magához tért s férjével együtt hagyta el a temetőt. Most ismét együtt élnek s házasságuk boldogságát csak a szeretett gyermek halálára való fájó visszaemlékezés berítja el.

CSARNOK.

Lehetnék még egyszer húsz éves!....

Lehetnék még egyszer húsz éves,
Ábrándozó, magam' esaló!
Csak álomom lássa rózsakertnek:
Lehet szemétdomb a való.
Csak leljem meg Dulcineámat
S higgyem tündér lánynak, ki férjhez
Sohase megy, kivéve hozám!...
Lehetnék még egyszer húsz éves!

Lehetnék még egyszer húsz éves,
Tüzes, rajongó, hévteli!
Tudnék hazáért lelkesedni
És szelmalmokkal küzdeni.
Hinném, hogy győz még az igazság,
S nem boldog más, csak az erőnyes;
Biznám önzetlen há szívekben
Lehetnék még egyszer húsz éves!

Lehetnék még egyszer húsz éves,
Élnék tavaszba', nyár előtt!
S járnám nem a kasszát, kiégett,
De a még illatos mezőt!...
Találkoznám egy kis leánnyal;
Szeme sugárzó, ajka édes.
És csókot kapna, csókot adna...
Lehetnék még egyszer húsz éves!

Lehetnék még egyszer húsz éves!
Ah, nem mívelnék egyebet,
Mint üritgetném könnyű szívvel
Kéj, a te habzó serleged!
Pár korty, több ugy se jutna nékem...
Az ifjuság oly kurta, véges,
S én meghervadnék, meghajolnék,
Lehetnék bár százszor húsz éves!

Reviczky Gyula.

A P R Ó S Á G.

Tóves fölhaborodás. Egy öreg asszony predikáció közben elaludt és rézkapcsu óriási szoltárját elejté. A zajra fölhaborodva ébred föl és kiáltá: Már ismét bögrét törtél el? No megállj! Majd megtanítalak, hogy jobban vigyázz!

Furesa távirat. Egy magdeburgi marhakereskedő a napokban Drezdából egyik üzlettársától a következő táviratot kapta: „Holnap minden dísznő a pályaudvaron lesz, őnt is elvárom; én nem mehetek csak holnap, mert a személyvonat ökröket nem szállít. Marha ára emelkedett, léssa el magát, ha ökrökre van szüksége, gondoljon rám.“

A. Mikor fényképészteti le magát? —
B. Én — magamat lefényképeztetni? Soha többé életemben! Egyszer levéteztem magam egy ilyen emberrel, de tudja, ha látná azt a képet — valóságos majom pofa.“

Toto életnézeteiből. — Mire való a szájj? —
kérlik a kis Totot.

— Hogy együtt veled.
— S a lábak?
— Hogy járjunk.
— S az ujjak?
— Hogy orrunkba dugjuk.

A haldokló bumor a. Egy öreg amerikai farmer halálos ágyánál mondja tollba végrendeletét a jegyzőnek. „Nőmnek 500 dollár évi járadékot hagyok. Megirta?“ „Igen“ — mondá a jegyző — „de hát ő még nem oly idős, hogy még egyszer férjhez ne mehetne.“ „Nos és akkor, hogy lesz a dolog?“ „Jó, írja tehát, hogy az esetben, ha még egyszer férjhez megy, 1000 dollár évi járadékot kap.“ — „Hogyan, kétszer annyit?“ „Természetesen, mert a ki őt elveszi, az becsülteivel megszolgálja az összeget. Ugy is lesz baja elég!“ És ezzel a tréfás farmer kiadta lelkét.

A krinolin ellen. A krinolin tudvalevőleg újra fenyegetni kezd. Egy francia abbé a multkor jónak látta így filippikázni a krinolin ellen a szószekekről: Gondoljak meg hölgyeim, mily veszedelmes dolog széles szoknyát viselni, mikor oly keskeny ut vezet — a menyországba.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: BALÁZSOVITS NORBERT.

Hirdetmény.

Az 1866-ik évben született ifjak a jövő 1886-ik évben hadköteles korba lépévk, a véderőről szóló törvényhez kiadott utasítás 14 §-a értelmében ugyanezeknek összeírása ez évi november hó 1-ső napjától kezdetét veszi s ezen hóban be is végződik, miért is felhivatnak mindazon gyámok, rokonok, gazdák és munkaadók, hogy az 1866-ik évben akár Szentesen, vagy vidéken született és itt vagy vidéken tartózkodó gyermekeiket, gyámoltjait, rokonaikat vagy cselédjeiket, Szentes város főjegyzői hivatalánál összeírás végett ez évi nov. hó 1-ső napjától 30-ig bejelenteni szigorú kötelességöknek ismerjék, mert a jelentést elmulasztók a törvény szigorával fognak sújtatni.

Ugyancsak kötelesek összeírás végett jelentkezni az 1864 és 1865 évben született és II. III. korosztályba lépő hadkötelesek is, miért ugyanezek a jelentkezésnek nov. hó 1-től 30-ig megtételére ezennel oly kijelentéssel hivatnak fel, hogy a jelentés szigorú büntetést hoz maga után.

Szentes, 1885. október hó

Ónodi Lajos

főjegyző,
Szentes város katonai vezetője.

Ki komolyan keresi a segítyt, az megtalálja!

A mellbeteg és uranyérben szenvedő, az erőtlen és gyomorbagos, szóval mindenki, ki nehéz betegségben szenved, a Hoff János-féle malátakivonati-egészségsörben oly gyógyító tápanyagra talál, mely jelentékeny segítyt nyújt, ha teljesen hiányzik is az étvágy. Csakhogy a segítyt komolyan kell igénybe venni. Az orvosok Hoff János malátakészítményeit, malátakivonati-egészségsörét és maláta-egészségesokoládéját általában a legkitűnőbb gyógyító tápanyagoknak nyilvánították; a tüdőbetegek számára a koncentrált malátakivonatot, a vérszegények számára a malátacsokoládét, gyöngébb mellbajoknál a malátacukorkákat stb. Ezek jóságáért kezeskedik a sokféle udvari okmány-érdemérem, az orvosok elismerése és meggyógyult betegek hála nyilatkozatai.

A valódi malátakészítmények egyedüli feltalálójának és készítőjének, a legtöbb európai uralkodó cs. k. udv. szállítójának

Hoff János úrnak,

k. tanácsosnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosának, porosz- és német-rendek lovagjának, Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2., iroda és gyári-raktár: Graben, Bräunerstrasse 8. sz.

Verlad a Moldva mellett.

Őn Hoff János-féle malátakivonati egészségi sörre fájdalmas mellbajomnál és erős köhögésemnél jelentékeny javulást eszközölt, úgy hogy indítva érzem magamat, önnek legforróbb köszönetemet nyilvánítani s oly üdvöshatású és jóízű tápláló malátakészítményeit minden szenvedőnek ajánlani. Együttal küldök önnek stb., legyen szives ezen összegért vasuton (gyorsvonaton) azonnal 23 üveg malátakivonati egészségi sört, 4 zacskóval malátacukorkát és az első számú malátacsokoládét nekem küldeni.

Weinstock S.

Bécsi köszönő-levél.

Kérem a Hoff János-féle malátakivonati egészségi sörből 13 üvegnek újbóli küldését, mert ha nyolc napig nem élvezem, azonnal megkivénem; már két év óta élek vele s azt tapasztaltam, hogy jót tesz nekem, azért óhajtom, hogy a rajtam tapasztalt gyógyító hatása köztudomásra jöjjön.

Bécs, 1883. szept. 7.

Tisztelettel

Bargetzi Ferenc, cukrász.

Jegyzet. A malátakivonatokról szóló legtöbb hirdetés utánzat, melytől úgy a szenvedő mint az orvos óvakodjék. - A valódiság jeléül a Hoff János-féle malátakészítményeken a védjegy szolgál (Hoff János feltaláló aláírása és arcképe).

Árak Bécsben: malátakivonati egészségi sör (ládával és üvegekkel): 13 üveggel 7 frt 26 kr.; 28 üveggel 14 frt 60 kr.; 58 üveggel 29 frt 10 kr. -- Koncentrált malátakivonat 1 üveggel 1 frt 12 kr., főláveggel 70 kr. -- Malátacsokoládé 1/2 kiló I. rendű 2 frt 40 kr., II-od rendű 1 frt 60 kr. -- Maláta-mellcukorka zacskóval 60 kr., 30 kr. és 15 kr. -- Két forintnál kisebb áru rendelvény nem vétetik figyelembe. -- Minden elárúsított hely szines könyomatú hirdetésményvel van feljogosítva ismétli eladásra.

Füraktár Szentes város és vidéke számára:

Podhradszky Ferenc gyógyysz. úrnál Szentesen.

(Szentesen a Hoff János-féle valódi malátasör 60 kron kapható üvegenként.)

MEINECKE W. kávé és thea szállító-üzlete HAMBURGban,

szállít 5 kilós zacskókban póstabérmentesen utánvétel mellett:

nyers finom Ceylon-kávét, 1/2 kiló	— — — — — 48 kr.	nyers finom Guatemala-kávét 1/2 kiló	— — — — — 45 kr.
" " Jáva-kávét (zöld és sárga) 1/2 kiló	— — — — — 48 "	" " Costarica-kávét 1/2 kiló	— — — — — 41 "
" " Gyöngy-kávét 1/2 kiló	— — — — — 48 "	" " tisztaltáú Santos-kávét 1/2 kiló	— — — — — 36 "

Továbbá **THEA T** (Peccovirág) 1 frt 82 kr., Souchong-theát 1 frt 17 kr., Congo-theát 1 frt 17 kr., igen finom Pecco-Melange-theát 1 frt 48 kr. félkilónként. — Thea csomagpótlékul kisebb mennyiségben is kapható.

Ügynökök és utazók rendszeres fizetés és díj mellett kerestetnek.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek jelenteni, hogy könyv- és papírkereskedésemet **megnagyobbítottam és a piactárra, a Lurenák féle házba áttettem.**

Nagy üzlethelyiségem lehetővé tette, hogy könyv-raktáromat minden számba vehető kiadó cég kiadványaival kiegészítsem, papír és írószér raktáromat pedig úgy berendeztem, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelek.

Törekvésemben, városunk szellemi előhaladását főlem telhetőleg előmozdítani, kiadtam Szentes város, a járás és megye földrajzi ismertetését.

A csongrádmezei nagy képes naptárt, melynek szépirodalmi része magasabb színvonalon áll, mint bármely fővárosi naptár, és ára dus tartalma és pazar kiállítása dacára csak 40 krajcár.

„Üdvölet Szentesről“ felirattal gyönyörű levél-papírokat készítettem, melyek bármely városnak díszre valódnak, 12 drb. ára esinos tokban csak 15 kr.

A midőn köszönetemet nyilvánítom az eddig irányomban tanúsított bizalomért, továbbra is kikérem becses pártfogását.

Mély tisztelettel
Stark Nándor.